

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi M. S.
o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu
Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt X GC [...]
w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Klinicznemu nr [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa[...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącego powoda na rzecz strony pozwanej kwotę
1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 kwietnia 2015 r. (I ACa [...]), oddalającego jego skargę o wznowienie postępowania z powodu braku ustawowej podstawy wznowienia, a wniesioną od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 maja 2013 r. oddalającego apelację powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołał się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to nie przedstawił argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o istnieniu potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanego przepisu art. 412 § 1 k.p.c. z uwzględnieniem wymogów wynikających z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżący sam przyznaje, że w kwestii użytego w art. 412 § 1 k.p.c. pojęcia „na nowo” trudno mówić o rozbieżnościach w orzecznictwie, wobec braku orzeczeń stricte odnoszących się do tego zagadnienia i braku rozstrzygnięcia co ma stanowić bazę wyjściową do tejże weryfikacji (s.7 skargi). Takie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wymogów określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 2) w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia w pkt 3 podstawy kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490), stosowanego z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (Dz.U. 2015, poz.1804).